

1196**USTAWA**

z dnia 24 sierpnia 2001 r.

o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady wspierania restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, zwanej dalej „restrukturyzacją”, w tym zasady:

- 1) restrukturyzacji finansowej hut,
- 2) restrukturyzacji zatrudnienia w hutach,
- 3) restrukturyzacji organizacyjnej hut,
- 4) restrukturyzacji majątkowej hut,
- 5) gospodarowania mieniem,

6) sprawowania nadzoru nad realizacją restrukturyzacji.

Art. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz hut podlegających restrukturyzacji oraz wykaz hut, do których stosuje się przepisy rozdziału 3, biorąc pod uwagę zaawansowanie wdrażania procesu restrukturyzacji.

Rozdział 2

Restrukturyzacja finansowa hut

Art. 3. 1. Restrukturyzacji finansowej podlegają zobowiązania pieniężne hut wraz z odsetkami, zwane dalej „zobowiązaniem”, wobec:

- 1) budżetu państwa — z wyłączeniem zobowiązań pieniężnych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych,
- 2) Funduszu Pracy — z tytułu należnych składek,
- 3) Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych — z tytułu należnych składek,
- 4) Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych — z tytułu należnych wpłat,
- 5) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz właściwych wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej — z tytułu opłat i kar w częściach dotyczących tych funduszy,
- 6) powiatu i gminy — z tytułu opłat za gospodarzce korzystanie ze środowiska i kar za nieprzestrzeganie wymogów ochrony środowiska, należnych powiatowi i gminie,
- 7) Funduszu Ubezpieczeń Społecznych — z tytułu należnych składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Restrukturyzacji finansowej podlegają zobowiązania, o których mowa w ust. 1 pkt 1—6, powstałe do końca kwartału poprzedzającego wejście w życie ustawy oraz zobowiązania, o których mowa w ust. 1 pkt 7, powstałe do dnia 31 grudnia 1998 r.

3. Restrukturyzacja finansowa hut może polegać na:

- 1) odroczeniu terminu spłaty ich zobowiązań na określony czas,
- 2) rozłożeniu spłaty ich zobowiązań na raty,
- 3) umorzeniu całości lub części ich zobowiązań, z wyłączeniem zobowiązań, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6,
- 4) zamianie podlegających spłacie zobowiązań na ich akcje albo udziały.

Art. 4. 1. Zobowiązania podlegają restrukturyzacji finansowej na następujących zasadach:

- 1) termin spłaty zobowiązań głównych oraz odsetek podlega odroczeniu do dnia 31 grudnia 2005 r.; za okres odroczenia nie nalicza się odsetek,
- 2) od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. spłata zobowiązań głównych oraz odsetek w następujących terminach:
 - a) od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. — spłata 20% kwoty zobowiązań w 24 równych miesięcznych ratach,
 - b) od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. — spłata 80% kwoty zobowiązań w 36 równych miesięcznych ratach.

2. Umorzone kwoty zobowiązań uwzględnia się w rachunku zysków i strat, na zasadach określonych w przepisach o rachunkowości, z tym że przychody z tytułu umorzenia nie stanowią przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228, Nr 122, poz. 1315 i 1324 oraz z 2001 r. Nr 106, poz. 1150 i Nr 110, poz. 1190).

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do innych, niż określone w art. 3 ust. 1, zobowiązań hut podlegających do dnia 31 grudnia 2010 r. restrukturyzacji finansowej.

4. Zaspokojenie wierzycieli huty podlegającej połączeniu może nastąpić w drodze podwyższenia kapitału zakładowego spółki akcyjnej pod nazwą „Polskie Huty Stali S.A.”, powstałej w wyniku połączenia hut, o którym mowa w art. 22 ust. 1, zwanej dalej „PHS S.A.”, i objęcie akcji nowej emisji przez jej wierzycieli na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 i z 2001 r. Nr 102, poz. 1117).

5. Do zamiany wierzytelności na akcje, o których mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów:

- 1) art. 33 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 26, poz. 306, Nr 31, poz. 383, Nr 60, poz. 703, Nr 84, poz. 948 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 63, poz. 637, Nr 72, poz. 745 i Nr 76, poz. 807),
- 2) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715, z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189).

Art. 5. W okresie odroczenia terminu spłaty zobowiązań oraz w okresie spłaty tych zobowiązań nie stosuje się przepisów art. 57 § 1—4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475 i Nr 110, poz. 1189).

Art. 6. 1. Restrukturyzację finansową, o której mowa w art. 3—5, przeprowadza się w drodze postępowania, zwanego dalej „postępowaniem oddłużeniowym”.

2. Postępowanie oddłużeniowe wszczyna się na wniosek huty albo PHS S.A. złożony wierzycielowi w terminie do 30 dni od dnia zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki programu restrukturyzacyjnego, zwanego dalej „programem”.

3. Program powinien zawierać:

- 1) określenie sposobu i środków działania, które zapewnią hucie albo PHS S.A. osiągnięcie dodatniego wyniku finansowego na działalności operacyjnej wraz ze wskazaniem terminu, w jakim huta albo PHS S.A. osiągnie dodatni wynik finansowy na działalności operacyjnej,
- 2) opis zadań wykonywanych przez huty albo PHS S.A. w zakresie ochrony środowiska wraz z harmonogramem ich realizacji,

- 3) analizę stanu i prognozę ekonomiczno-finansową huty albo PHS S.A. na okres restrukturyzacji,
- 4) założenia i harmonogram realizacji restrukturyzacji zatrudnienia.

4. Huta albo PHS S.A. załącza do programu, sporządzone według stanu na ostatni dzień kwartału poprzedzającego dzień przedłożenia programu do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, następujące dokumenty:

- 1) odpis z właściwego rejestru o wpisie huty albo PHS S.A. do tego rejestru,
- 2) bilans z rachunkiem zysków i strat na ostatni dzień roku za ostatni rok obrotowy, zbadany przez biegłego rewidenta i zaopiniowany przez Radę Nadzorczą,
- 3) spis wierzycieli zawierający oznaczenie wierzyciela, wysokość wierzytelności, datę ich powstania, terminy płatności tych wierzytelności oraz zabezpieczenie ich spłat,
- 4) określające wysokość zobowiązań wobec Funduszu Ubezpieczeń Społecznych powstałych na koniec 1998 r., 1999 r. i 2000 r. w podziale na poszczególne tytuły,
- 5) wykaz udzielonych przez hutę albo PHS S.A. poręczeń, poręczeń wekslowych i wystawionych weksli oraz hipotek ustanowionych na majątku tej huty albo PHS S.A.,
- 6) wykaz niewykonanych tytułów egzekucyjnych wystawionych przeciwko hucie albo PHS S.A. wraz z uzasadnieniem przyczyn ich niewykonania,
- 7) wykaz dłużników z podaniem wysokości należności i terminów ich płatności oraz zabezpieczenia ich spłat.

5. Huta albo PHS S.A., sporządzając program, jest obowiązana zasięgnąć opinii organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza program hut w drodze decyzji, po uzyskaniu opinii:

- 1) ministrów właściwych do spraw: finansów publicznych, pracy i zabezpieczenia społecznego, ochrony środowiska, Skarbu Państwa,
- 2) Prezesów: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Program PHS S.A. minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza w drodze decyzji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po uzyskaniu opinii, o których mowa w ust. 1.

3. Udzielenie opinii, o których mowa w ust. 1, powinno nastąpić w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania programu. Nieudzielenie opinii w tym terminie oznacza akceptację programu.

4. Program powinien zostać przedłożony do zatwierdzenia w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki może w decyzji zatwierdzającej program zamieścić zalecenia dotyczące jego realizacji.

6. Huta albo PHS S.A. jest obowiązana ogłosić, co najmniej w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, informację o zatwierdzeniu programu, w terminie do 21 dni od dnia jego zatwierdzenia.

Art. 8. 1. Zatwierdzony program stanowi podstawę do zawarcia przez hutę albo PHS S.A. umowy dotyczącej restrukturyzacji finansowej z wierzycielami, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Umowa dotycząca restrukturyzacji finansowej zawarta z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych obejmuje także zobowiązania powstałe po dniu 31 grudnia 1998 r., a przed dniem zawarcia tej umowy.

3. Do zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7, nie zalicza się należności z tytułu składek finansowanych z własnych środków przez ubezpieczonych, ustalanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189 i Nr 111, poz. 1194).

4. Jeżeli zatwierdzony program spowoduje zmniejszenie dochodów jednostki samorządu terytorialnego, umowa, o której mowa w ust. 1, może być zawarta po wyrażeniu zgody przez organ stanowiący tej jednostki.

Art. 9. 1. Przesłanką prowadzenia postępowania oddłużeniowego jest spełnienie przez hutę albo PHS S.A. następujących warunków:

- 1) terminowego regulowania bieżących płatności od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 8 ust. 1, z tytułu: podatków, składek na ubezpieczenie zdrowotne, opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska i kar za nieprzestrzeganie wymogów ochrony środowiska, ubezpieczeń społecznych finansowanych ze środków pracodawcy i ubezpieczonego oraz składek: na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- 2) nieprzekraczanie maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ustalonego na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 162, poz. 1112 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45 i Nr 100, poz. 1080),
- 3) niedokonywania darowizn, z wyjątkiem darowizn przekazywanych na cele, o których mowa w art. 36,
- 4) realizacji przez hutę albo PHS S.A. zatwierdzonego programu.

2. W przypadku niespełnienia przez hutę albo PHS S.A. któregokolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1, postępowanie oddłużeniowe podlega umorzeniu, a objęte restrukturyzacją zobowiązania wraz z odsetkami stają się wymagalne.

3. Postępowanie oddłużeniowe ulega umorzeniu z mocy prawa z dniem ogłoszenia upadłości huty albo PHS S.A., a objęte restrukturyzacją zobowiązania wraz z odsetkami stają się wymagalne.

Art. 10. Z dniem zawarcia umowy, o której mowa w art. 8, wstrzymuje się egzekucję zobowiązań, a wszczęte postępowania egzekucyjne podlegają zawieszeniu do dnia zakończenia albo umorzenia postępowania oddłużeniowego.

Art. 11. Zobowiązania huty albo PHS S.A. wobec Polskich Kolei Państwowych S.A. podlegają restrukturyzacji w szczególności poprzez:

- 1) ich sprzedaż, za zgodą ministra właściwego do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki,
- 2) zamianę ich na akcje huty albo PHS S.A.,
- 3) zawieszenie ich spłaty i rozłożenie jej na raty.

Art. 12. 1. Jeżeli do dnia wejścia w życie ustawy huta zawarła z wierzycielem porozumienie lub umowę w sprawie restrukturyzacji zadłużenia z tytułu zobowiązań, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, huta może dokonać wyboru pomiędzy restrukturyzacją finansową prowadzoną na zasadach określonych w ustawie a wykonaniem postanowień zawartego porozumienia albo umowy. O wyborze prowadzenia restrukturyzacji, w terminie 30 dni od dnia dokonania wyboru, huta zawiadamia wierzyciela.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umów i porozumień zawartych z jednostkami samorządu terytorialnego.

Art. 13. 1. Agencja Rozwoju Przemysłu S.A., zwana dalej „Agencją”, w latach 2002—2004 wyemituje obligacje na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. Nr 83, poz. 420 i Nr 118, poz. 574, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 118, poz. 754, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 702 i Nr 94, poz. 1037) lub zaciągnie kredyty bankowe na finansowanie celów, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Środki pochodzące z emisji obligacji lub z kredytów, o których mowa w ust. 1, mogą być przeznaczone, z zastrzeżeniem ust. 3, wyłącznie na restrukturyzację finansową PHS S.A., w szczególności poprzez wykup powstałych do dnia 31 grudnia 2000 r.:

- 1) zobowiązań finansowych, w tym kredytów bankowych wraz z odsetkami od tych kredytów,
- 2) zobowiązań handlowych, a w szczególności:
 - a) wobec przedsiębiorstw energetycznych oraz dostawców energii i paliw gazowych,
 - b) wobec dostawców towarów i usług, w tym wobec Polskich Kolei Państwowych S.A., dostawców węgla kamiennego i koksu oraz surowców i półproduktów do produkcji hutniczej,

3) zobowiązań z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne wraz z odsetkami.

3. Środki pochodzące z emisji obligacji lub z kredytu, o którym mowa w ust. 1, mogą być przeznaczone na pokrycie kosztów emisji obligacji, z wyjątkiem kosztów wykupu obligacji oraz płatności z tytułu odsetek lub dyskonta.

4. W zamian za wykupione w wyniku restrukturyzacji zobowiązania PHS S.A., o których mowa w ust. 2, PHS S.A. wyda Agencji po uzgodnieniu z nią przedmiotu wydania, warunków wydania oraz sposobu jego wyceny i po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw gospodarki, wycenione według wartości rynkowej, w szczególności: nieruchomości, rzeczy ruchome, akcje, udziały będące własnością PHS S.A., której zobowiązania wykupiono, do wysokości wykupionych zobowiązań.

5. W przypadku gdy wartość rynkowa wydanych Agencji składników majątkowych, o których mowa w ust. 4, jest niższa od kwoty dokonanego wykupu zobowiązań, Agencja w ramach rekompensaty otrzyma od PHS S.A. akcje w podwyższonym kapitale zakładowym PHS S.A., wycenione według wartości rynkowej.

6. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, poręczeń lub gwarancji spłaty zobowiązań wynikających z emisji obligacji lub zaciągniętego kredytu.

7. Do poręczeń lub gwarancji, o których mowa w ust. 6, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876), z wyjątkiem art. 4, art. 31, art. 43, art. 46 pkt 1 i art. 47.

8. Łączna kwota objęta poręczeniami i gwarancjami, o których mowa w ust. 6, może wynosić maksymalnie 600 000 000 zł. Poręczenia lub gwarancje, o których mowa w ust. 6, zostaną udzielone do wysokości 100 % kwoty zobowiązań wynikających z emisji obligacji lub z kredytu, objętej poręczeniem albo gwarancją, oraz do 100 % odsetek od tej kwoty wraz z innymi kosztami bezpośrednio związanymi z emisją obligacji lub obsługą tego kredytu.

9. Umowę poręczenia lub gwarancji oraz umowę o udzielenie poręczenia lub gwarancji podpisuje, w imieniu Skarbu Państwa z upoważnienia Rady Ministrów, minister właściwy do spraw finansów publicznych.

10. Zabezpieczenie wiarytelności Skarbu Państwa z tytułu poręczeń lub gwarancji, o których mowa w ust. 6, stanowi w szczególności ustanowienie na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczeń na majątku przejętym przez Agencję od PHS S.A.

11. W przypadku gdy PHS S.A. nie zostanie powołana bądź też gdy spółka ta będzie posiadała jedynie

większościowe pakiety akcji hut wymienionych w art. 22 ust. 1, Agencja może wyemitować obligacje, z których uzyskane środki pieniężne przeznaczone będą na restrukturyzację finansową tych hut poprzez wykup zobowiązań, o których mowa w ust. 2.

Rozdział 3

Restrukturyzacja zatrudnienia w hutach

Art. 14. Środki finansowe na realizację restrukturyzacji zatrudnienia zapewnia huta albo PHS S.A., wykorzystując w tym celu środki własne, dotacje z budżetu państwa oraz inne źródła finansowania.

Art. 15. 1. W okresie restrukturyzacji zatrudnienia pracownikom huty albo PHS S.A., którzy nie spełniają warunków określonych w odrębnych przepisach do uzyskania uprawnień emerytalno-rentowych oraz do świadczeń przedemerytalnych, przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) doradztwo zawodowe i jednorazowe bezpłatne szkolenie,
- 2) świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy,
- 3) jednorazowa odprawa warunkowa.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie przysługują pracownikom huty, w stosunku do której postanowieniem właściwego sądu ogłoszono upadłość.

3. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane pracownikowi huty albo PHS S.A. tylko jeden raz, na wniosek pracownika, za zgodą pracodawcy, jeżeli przed dniem złożenia wniosku pracownik ten nie korzystał z takich świadczeń oraz oświadczy, że nie będzie z nich korzystał w przyszłości.

4. Pracownikowi huty albo PHS S.A. korzystającemu z uprawnień, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje odprawa pieniężna, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136).

Art. 16. 1. Świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2, jest przyznawane przez pracodawcę na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, na wniosek pracownika, który złoży oświadczenie, że wyraża zgodę na rozwiązanie stosunku pracy po zakończeniu okresu, na który świadczenie to przyznano, i rozpocznie szkolenie.

2. W okresie korzystania ze świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego pracownikowi przysługuje pomoc w zakresie doradztwa zawodowego i jednorazowe bezpłatne szkolenie.

3. Huta albo PHS S.A., przyznając pracownikowi świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkole-

niowy, jest obowiązana do dokonywania wpłat składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe — finansowanych ze środków ubezpieczonego oraz huty albo PHS S.A., a także zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz składki płaconej na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości określonej w odrębnych przepisach.

4. Świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy jest wypłacane pracownikowi co miesiąc, począwszy od miesiąca, w którym rozpoczął on szkolenie, w wysokości równej wynagrodzeniu pracownika, obliczanemu jak za urlop wypoczynkowy.

Art. 17. 1. Jednorazowa odprawa warunkowa, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3, przysługuje pracownikowi korzystającemu ze świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego, który po zakończeniu szkolenia i przed upływem 12 miesięcy od dnia przyznania tego świadczenia:

- 1) wystąpi z wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy, a także
- 2) podejmie zatrudnienie poza hutami, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 2, albo rozpocznie działalność gospodarczą, udokumentowaną powstaniem obowiązku podatkowego.

2. Odprawa, o której mowa w ust. 1, jest wypłacana w kwocie równej iloczynowi liczby pełnych miesięcy pozostających do zakończenia 12-miesięcznego okresu pobierania świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego oraz wynagrodzenia w wysokości ustalonej zgodnie z art. 16 ust. 4 i pomniejszonej o kwotę odpowiadającą 18,71% wynagrodzenia pracownika, obliczanemu jak za urlop wypoczynkowy.

Art. 18. 1. Huta albo PHS S.A., którym jest przekazywana dotacja na restrukturyzację zatrudnienia, jest obowiązana do niezatrudniania nowych pracowników, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się zatrudnienie pracowników o specjalistycznych kwalifikacjach, po uprzednim uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. W przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, wstrzymuje się wypłatę dotacji, a huta albo PHS S.A., która otrzymywała dotację ze środków publicznych przeznaczoną na restrukturyzację zatrudnienia, jest obowiązana do zwrotu tej dotacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 19. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb udzielania dotacji przeznaczonych na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia, biorąc pod uwagę rodzaj świadczeń, na których dofinansowanie przyznana będzie dotacja, a w szczególności określi treść wniosku oraz sposób rozliczania przyznanej dotacji.

Art. 20. Pracownicy hut, o których mowa w art. 22 ust. 1, zachowują uprawnienia określone w niniejszym rozdziale po połączeniu tych hut w PHS S.A.

Rozdział 4

Restrukturyzacja organizacyjna hut

Art. 21. Od dnia wejścia w życie ustawy w odniesieniu do hut i Towarzystwa Finansowego „Silesia” Sp. z o.o. kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, określone w art. 2 pkt 5 i 6 oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 26), wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 22. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, za zgodą Rady Ministrów, połączyć w imieniu Skarbu Państwa Hutę Cedler S.A., Hutę Florian S.A., Hutę Katowice S.A. oraz Hutę im. Tadeusza Sendzimiry S.A. w PHS S.A., poprzez zadysponowanie ich majątkiem lub akcjami, na zasadach określonych w przepisach odrębnych ustaw.

2. Uprawnienia Skarbu Państwa jako założyciela i akcjonariusza PHS S.A. wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Zamiar połączenia, o którym mowa w ust. 1, nie podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 i z 2001 r. Nr 110, poz. 1189).

4. PHS S.A. przejmie koncesje i inne zezwolenia udzielone hutom, o których mowa w ust. 1, na podstawie odrębnych przepisów.

5. Czynności związane z połączeniem hut, o których mowa w ust. 1, zwalnia się z opłat od czynności cywilnoprawnych.

Art. 23. 1. Połączenie hut, o którym mowa w art. 22 ust. 1, nie stanowi zbycia akcji przez Skarb Państwa na zasadach ogólnych w rozumieniu art. 33 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 4 ust. 5 pkt 1.

2. Pracownicy połączonych hut, o których mowa w art. 22 ust. 1, uprawnieni do nieodpłatnego nabycia akcji hut podlegających połączeniu, zachowują prawo do nabycia akcji PHS S.A., objętych przez Skarb Państwa, na zasadach i w trybie określonych przepisami działu IV rozdziału 2 ustawy wymienionej w art. 4 ust. 5 pkt 1.

Art. 24. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć zarządzanie PHS S.A. podmiotowi wyłonionemu w drodze przetargu nieograniczonego, w trybie ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 119, poz. 773, z 1999 r. Nr 45, poz. 437, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 93, poz. 1027 i Nr 110, poz. 1167 oraz z 2001 r. Nr 56, poz. 580 i Nr 76, poz. 813).

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może dokonać połączenia z PHS S.A. przedsiębiorstwa państwowego lub jednostki badawczo-rozwojowej, prowadzących działalność w zakresie hutnictwa żelaza i stali, za ich zgodą i zgodą PHS S.A.

2. Przed połączeniem z PHS S.A.:

- 1) przedsiębiorstwo państwowe podlega komercjalizacji na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w art. 4 ust. 5 pkt 1,
- 2) jednostka badawczo-rozwojowa podlega komercjalizacji na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388).

3. Przepisy art. 23 ust. 2 stosuje się odpowiednio do uprawnień pracowników przedsiębiorstwa państwowego oraz jednostki badawczo-rozwojowej do nieodpłatnego nabycia akcji podmiotu powstałego w wyniku komercjalizacji tego przedsiębiorstwa oraz tej jednostki.

Art. 26. Do restrukturyzacji hut stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych.

Art. 27. Prywatyzacji hut dokonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki.

Rozdział 5

Restrukturyzacja majątkowa hut

Art. 28. 1. Grunty będące własnością Skarbu Państwa, znajdujące się w dniu 5 grudnia 1990 r. w posiadaniu hut lub ich poprzedników prawnych, co do których huty nie legitymują się dokumentami o przekazaniu im tych gruntów w zarząd w formie przewidzianej prawem, stają się z dniem wejścia w życie ustawy przedmiotem użytkowania wieczystego hut.

2. Budynki, budowle oraz inne urządzenia znajdujące się na gruntach, o których mowa w ust. 1, stają się z mocy prawa, nieodpłatnie, własnością hut.

3. Nabycie praw, o których mowa w ust. 1 i 2, nie może naruszać praw osób trzecich.

4. Nabycie prawa, o którym mowa w ust. 1, następuje bez obowiązku wniesienia pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego.

Art. 29. 1. Nabycie praw, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 2, potwierdza wojewoda, w drodze decyzji, na wniosek huty.

2. Ostateczna decyzja stwierdzająca nabycie praw, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 2, stanowi podstawę do dokonania wpisów do ksiąg wieczystych oraz ewidencji gruntów i budynków.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób potwierdzania posiadania przez huty podlegające restrukturyzacji gruntów, o których mowa w art. 28 ust. 1, w tym rodzaje dokumentów stanowiących dowody w tych sprawach.

Art. 30. 1. Wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu nabycia przez huty własności budynków, budowli oraz innych urządzeń, nieuiszczone w całości lub w części przed wejściem w życie ustawy, wygasają.

2. Kwoty uiszczone przez huty z tytułu nabycia własności budynków, budowli oraz innych urządzeń, przed wejściem w życie ustawy, nie podlegają zwrotowi.

Art. 31. Nabycie przez huty albo PHS S.A. na podstawie art. 200 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543) prawa użytkowania wieczystego gruntów następuje bez obowiązku wniesienia pierwszej opłaty, a nabycie własności budynków, budowli oraz innych urządzeń następuje nieodpłatnie.

Art. 32. Zwalnia się od podatku dochodowego dochód hut z tytułu nieodpłatnego nabycia praw majątkowych, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 2 oraz art. 31, oraz zwolnienia z długu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, także PHS S.A., w przypadku, o którym mowa w art. 31.

Rozdział 6

Gospodarowanie mieniem

Art. 33. 1. PHS S.A. może zrzec się na rzecz Agencji, za zgodą walnych zgromadzeń Agencji i PHS S.A.:

- 1) własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości niewykorzystywanych na cele produkcyjne,
- 2) własności innych niż określone w pkt 1 środków trwałych i obiektów trwale wyłączonych z eksploatacji.

2. Zrzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się w drodze umowy zawartej w formie aktu notarialnego. Przekazanie nieruchomości, co do której nastąpiło zrzeczenie, następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

3. Zrzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

Art. 34. Agencja samodzielnie gospodaruje mieniem, o którym mowa w art. 33 ust. 1, a w szczególności:

- 1) prowadzi ewidencję mienia,
- 2) zabezpiecza mienie przed dewastacją,
- 3) zapewnia wycenę nieruchomości i mienia ruchomego,
- 4) zbywa nieruchomości oraz mienie ruchome, a także ustanawia ograniczone prawa rzeczowe,
- 5) wdzierżawia, wynajmuje lub użycza posiadane mienie,
- 6) likwiduje części składowe nieruchomości, dokonuje rekultywacji gruntów,
- 7) podejmuje czynności w postępowaniu sądowym w sprawach o wpis w księdze wieczystej lub założenie księgi wieczystej.

Art. 35. Sprzedaż albo zbycie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, o których mowa w art. 33 ust. 1, następuje w drodze przetargu, na zasadach określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

Art. 36. Agencja może dokonać darowizny mienia, o którym mowa w art. 33 ust. 1, na rzecz Skarbu Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego albo

spółdzielni mieszkaniowej, za ich zgodą, na cele związane z budownictwem mieszkaniowym, realizacją urządzeń infrastruktury technicznej lub innych celów publicznych, a także dla realizacji zadań własnych tej jednostki.

Art. 37. 1. PHS S.A. przekazuje do Agencji określone uchwałą Walnego Zgromadzenia wkłady niepieniężne oraz składniki materialne wyodrębnione z jej przedsiębiorstwa, inne niż wymienione w art. 33 ust. 1.

2. Wkłady niepieniężne oraz składniki materialne, o których mowa w ust. 1, zostaną przekazane według wartości skorygowanej aktywów netto.

Art. 38. PHS S.A. albo Agencja może pomniejszyć kapitał zapasowy o wartość księgową netto przekazywanego mienia, o którym mowa w art. 33 ust. 1.

Art. 39. 1. Nie pobiera się podatku od czynności cywilnoprawnych, których stroną jest Agencja, mających za przedmiot mienie, o którym mowa w art. 33 ust. 1.

2. Agencja jest zwolniona z obowiązku uiszczania opłat sądowych w sprawach dotyczących mienia, o którym mowa w art. 33 ust. 1.

Art. 40. Przychody uzyskane z gospodarowania mieniem, o którym mowa w art. 34, pomniejszone o koszty związane z utrzymywaniem i gospodarowaniem tym mieniem oraz prowadzeniem jego ewidencji, przeznacza się w szczególności na wykup obligacji, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Rozdział 7

Nadzór nad restrukturyzacją hutnictwa żelaza i stali

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad realizacją restrukturyzacji.

2. Przebieg restrukturyzacji monitoruje przedsiębiorca wyłoniony w drodze przetargu nieograniczonego, w trybie ustawy, o której mowa w art. 24.

3. Huta oraz PHS S.A. są obowiązane do dnia 31 grudnia 2010 r. przekazywać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje dotyczące przebiegu procesu ich restrukturyzacji, za pośrednictwem przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki składa Radzie Ministrów roczne sprawozdania z realizacji restrukturyzacji w terminie określonym przez Radę Ministrów.

Rozdział 8

Przepis końcowy

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 14—17 i art. 19, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r. i obowiązują do 31 grudnia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*